

N.C.P.G.R.

MEENSEL - KIEZEGEM '44

48^e Jaargang – 3^e Editie – September 2023

Nadat op zondag 6 augustus de oorlogsslachtoffers in Meensel-Kiezegem werden herdacht, reisde een talrijk gezelschap af naar Noord-Duitsland om de plaatsen te bezoeken naar waar 71 dorpelingen werden gedeporteerd en 63 onder hen de laatste maanden van hun leven in erbarmelijke omstandigheden hebben doorgebracht.

Het was de 24ste editie. Tal van geïnteresseerden maakten de reis voor het eerst mee. Aan het beeld “De wanhoop van Meensel-Kiezegem” in de Gedenkstätte Neuengamme werd de traditionele groepsfoto genomen.

Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden – Meensel-Kiezegem 1944 vzw
Zetel: Neckerspoelstraat 6 3391 Meensel-Kiezegem. Ondernemingsnummer 0464.494.594 RPR Leuven

Post Erkenningsnummer **P005656** – Afgiftekantoor Tielt-Winge
Verantwoordelijke uitgever : Vital Craeninckx, Leuvensesteenweg 168 3390 Tielt-Winge

Locatie: Museum44 Binkomstraat 1 3391 Meensel-Kiezegem

Je kan het museum bezoeken individueel of in groep mits reservatie via +32 16 36 50 55, reservaties@museum44.be of online via www.museum44.be.

Openingsuren: zaterdag en zondag van 10.00 uur tot 17.00 uur. Weekdagen mits reservatie. Feestdagen gesloten.

Contacteer ons gerust voor meer informatie, of kijk op onze website www.museum44.be

Tom Devos +32 487 73 70 02

Katrin Duerinckx +32 485 55 97 57

Marc Cauwbergs +32 478 92 70 26

Ronny Olemans +32 473 35 03 65

BESTUUR vzw **N.C.P.G.R Meensel-Kiezegem'44**

VITAL CRAENINCKX

Voorzitter

+32 16 63 46 23

+32 496 50 46 77

FREDDY DUERINCKX

Ondervoorzitter

+32 16 62 12 38

+32 479 69 97 88

VIVIANE CAUWBERGS

Secretaris

+32 16 53 41 88

+32 473 32 07 76

JOS LEMMENS

Penningmeester

+32 16 63 36 11

+32 477 45 67 36

WERKGROEPEN

HERDENKINGSCOMITE

Coördinator Vital Craeninckx

HERDENKINGSREIZEN

Coördinator Oktaaf Duerinckx

MUSEUM & TENTOONSTELLINGEN

Coördinator Marc Cauwbergs

REDACTIE

Vital Craeninckx, Oktaaf Duerinckx & Tom Devos

BESTUURSLEDEN

Rita BROOS, René CAUWBERGS, Stefan CAUWBERGS, Caroline COLEBUNDERS, Katrin DUERINCKX, Guido HENDRICKX (ere-voorzitter), Tom LEMMENS, Ronny OLEMANS, Rudi PEETERS, Marcel REYNDERS, Melanie SCHOUTERS, Evrard VAN GOIDSENHOVEN, Yvonne VANGILBERGEN & Fernand VANSEVENANT

REKENINGNUMMERS

Algemeen, Lidgelden & Donaties – KBC – IBAN BE84 7340 3632 1859 – BIC KREDBEBB

Herdenkingsreizen: KBC – IBAN BE96 7390 1554 9505 - BIC KREDBEBB

Website: <https://www.meensel-kiezegem44.be/>

De maand augustus herinnert wereldwijd aan diverse dramatische gebeurtenissen in de vorige eeuw en neemt als herdenkingsmoment een bijzondere plaats in.

Precies 78 jaar geleden op 6 augustus 1945 viel op Hiroshima in Japan een eerste atoombom en drie dagen later maakte een tweede atoombom op Nagasaki een definitief einde aan de tweede wereldoorlog.

In Meensel - Kiezegem zal augustus steeds blijven herinneren aan hetgeen zich hier op de eerste en elfde dag van die maand, nu 79 jaar geleden, afspeelde. Na de dodelijke aanslag op een Duitsgezinde, op 30 juli 1944, werden vervolgens, bij twee vergeldingsacties, 91 dorpelingen opgepakt en weggevoerd. 4 mensen werden ter plaatse vermoord. 63 onder hen overleden in het KZ Neuengamme of bijkampen. Wij vergeten hen niet. Daarom herdachten wij deze slachtoffers op 6 augustus met een kerkdienst en een burgerlijke herdenking in Kiezegem en met een bloemenhulde aan het erekerkhof in Meensel en aan het monument te Kiezegem. Tijdens de receptie nadien, aangeboden door de gemeente Tielt-Winge, werd door de talrijke aanwezigen tussen hap en drank gezellig nagekaart.

Bij deze wil ik alle vrijwilligers, de broodjes-smeeders in de keuken, de tappers en de obers, onze fotografen kortom alle medewerkers van harte danken voor hun inzet om alle genodigden te voorzien van spijs en drank op de receptie.

- een kleurrijk en smaakvol
pallet van broodjes >>>>
voor de receptie

Van 24 tot en met 27 augustus bezochten wij met een talrijke groep reeds voor de 24ste maal enkele plaatsen in Noord-Duitsland, daar waar de mensen uit Meensel-Kiezegem hun laatste levensmaanden in erbarmelijke omstandigheden hebben doorgebracht.

Wij reisden haast dezelfde weg langs waar onze dorpsgenoten destijds naar hun tragische einde werden weggevoerd. We doen dit vooral opdat de slachtoffers niet zouden vergeten worden. Om deze mensen, na al die jaren en tot op de dag van vandaag een naam en een gezicht te geven. Met dank en respect.

Het is heel bijzonder vast te stellen dat er nog steeds ruime belangstelling bestaat om de gruwelplaatsen van weleer te bezoeken. Mensen willen echt wel wéten. Na al de inspanningen van de organisatoren om telkens opnieuw deze reis een nieuwe impuls te geven, is het heel bijzonder vast te stellen dat de naam Meensel-Kiezegem in België, maar zeker ook in Duitsland en Nederland geen onbekende meer is.

Laten we het boek van de herinneringen aan onze dorpsgenoten openhouden. “Den Toten zur Ehr, den Lebenden zur Mahnung” - “Om de doden te eren, de levenden te waarschuwen” staat geschreven op het monument aan het crematorium in Dachau.

Voor wat gisteren gebeurde en vandaag en morgen opnieuw kàn en zelfs aan het gebeuren is. Verder in deze editie vind je een uitgebreid reisverslag.

Vital Craeninckx, voorzitter

Rechtzetting in vorige editie (juli 2023) op verzoek van Mark Van den Driessche, voorzitter van de Nationale Vriendenkring Neuengamme.

Reis naar Neuengamme in mei 1949: één persoon op onderstaande foto werd verkeerd benoemd (staande 4de van links)

Foto aan de autocar. *Achterste rij staande vlnr : Achilles Devroey, Armand Craeninckx, Eveline Vangoidsenhoven-Willems, Marie-Josée De Coster weduwe van Urbain Van den Driessche en NIET Angeline Michiels zoals vermeld in vorige editie. Marie-Josée is de moeder van Mark Van den Driessche, voorzitter van de Belgische Vriendenkring Neuengamme. Zij vervoegde destijds het gezelschap uit Meensel-Kiezegem . Maria Van Wanghe- Boesmans, Martha Hendrickx- Francen , Jef Laevers ((Wersbeek)*

Zittend vlnr: Victorine Pasteyns-Vanhellemont , Raymond Vos (Zoutleeuw), en Maria Duerinckx-Janssens

Mee met de Belgische Vriendenkring Neuengamme op herdenkingsreis.

Van 29 april tot 4 mei ging de herdenkingsreis van de Belgische Vriendenkring Neuengamme door ter gelegenheid van de 78e verjaardag van de ontruiming van het concentratiekamp Neuengamme en de bijkampen.

N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem'44 werd vertegenwoordigd door Jos Lemmens en Katrin Duerinckx (eveneens bestuurslid Vriendenkring)

Met 8 medereizigers werden een heel aantal kampen bezocht, werden evenveel bloemenhuldes gehouden en werd er deelgenomen aan verschillende plechtigheden, met als belangrijkste de Grote Internationale Plechtigheid te Neuengamme.

Verslag Katrin Duerinckx

Foto: beeld "De Wanhoop van Meensel-Kiezegem" na de bloemenhulde geflankeerd door het vaandel van de Vriendenkring Neuengamme

Zaterdag 29/4: Bezoek en plechtigheid in KZ Sandbostel

Zondag 30/4: Bezoek buitenkampen Bremen: Bunker Hornisse, Schützenhof: bezoek + bloemenhulde, Blumenthal: bezoek + bloemenhulde, Farge - Valentin Bunker: bezoek + bloemenhulde, Bremen Osterholz Friedhof

Maandag 1/5: Plechtigheid en bezoek begraafplaats Scheppau, Plechtigheid en bezoek KZ Shandelah, Bezoek en plechtigheid Wöbbelin (Museum)

Dinsdag 2/5: Bezoek en plechtigheid Wöbbelin (kampplaats), bijwonen activiteit Amicale Internationale KZ Neuengamme in Neustadt-in-Holstein

Woensdag 3/5: Internationale plechtigheid 78 jaar “Ramp Cap Arcona” in Neustadt-in-Holstein, Bezoek KZ Gedenkstätte Neuengamme + Grote internationale plechtigheid “78e verjaardag bevrijding van het concentratiekamp Neuengamme”

Donderdag 4/5: Bezoek en bloemenhulde KZ Esterwegen

Samen met Jos Lemmens werd uit naam van N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem '44 een bloemstuk neergelegd tijdens de Grote Internationale Plechtigheid in het concentratiekamp Neuengamme.

En we kunnen natuurlijk niet in Neuengamme geweest zijn zonder ook een bezoek te brengen aan ons beeld “de Wanhoop van Meensel-Kiezegem”. Samen met onze medereizigers werd even stilgestaan bij ons beeld en de slachtoffers van Meensel-Kiezegem. En ook hier werd er samen met Jos een bloemstuk neergelegd om onze mensen te eren en te gedenken.

Jos en Katrin voor de bloemenhulde aan het beeld “De Wanhoop van Meensel-Kiezegem”.

Jos en Katrin bij bloemenhulde Grote Internationale Plechtigheid “78e verjaardag ontruiming van het concentratiekamp Neuengamme”

Blumenthal met de ganze groep: Rudi Beeken (met vlag), Oswald Dyselinck, Jos Lemmens, Kristof Van Mierop, Katrin Duerinckx, Ronald Dyselinck, Greetje Van den Driessche en Marc Kenens

Plechtigheid “Ramp Cap Arcona” met de 8 medereizigers en in midden Martine Letterie (voorzitster Amicale Internationale KZ Neuengamme)

Herdenkingsplechtigheid op 6 augustus in Meensel-Kiezegeg

Na vele jaren in ideale weersomstandigheden waren de weergoden ons dit jaar verre van goed gezind. Met de traditionele herdenkingsviering in de kerk Sint-Pieter van Kiezegeg kon de regen ons op dat ogenblik weinig deren. Diaken Luc Claeys verwoordde het volgende in zijn homilie: *“Op dit hoogfeest van de gedaanteverandering van de Heer gedenken wij tegelijkertijd één van de grote drama’s van de Tweede Wereldoorlog waarbij 67 stierven, weggevoerd naar de kampen in Duitsland of hier ter plekke hun leven lieten... Net als hen uit Meensel-Kiezegeg die werden afgevoerd naar Sint-Gillis en Neuengamme namen ze Hem gevangen, sloegen Hem in de boeien en voerden hem mee. Hij kon niet meer gaan en staan waar Hij wilde. Van zijn vrijheid werd Hij beroofd . . . Tenslotte werd Hij ter dood gebracht, net hetzelfde als wat die 67 mensen hier ondergingen...”*

Tijdens de kerkelijke viering weerklonk het “Te Velde” uitgevoerd door 2 trompettisten van de harmonie “de Weergalm der Winghe” en organiste Els speelde als slot de Brabançonne.

De burgerlijke herdenking ging, gezien de weersomstandigheden, aansluitend door in de kerk. Burgemeester Rudi Beeken hield als eerste een opmerkelijke toespraak. Twee achterkleinkinderen van politieke gevangenen, Natalie Devos en Tom Lemmens lazen plechtig de namen van de slachtoffers. Gastspreker Ellen De Soete, kind van het verzet, bracht het verhaal van haar moeder en beheerder van de K.F.M.B. Freddy Immerix kwam als laatste spreker aan het woord.

Toen de weergoden uiteindelijk besloten de hemelsluizen even iets dichtter te draaien konden allen, de vaandeldragers voorop, hun plaats innemen aan het monument naast de kerk. Of waren het de slachtoffers hierboven die de weergoden aan de oren trokken ?

Er werden 22 bloemstukken neergelegd door verschillende verenigingen en vriendenkringen. Helaas kon de harmonie niet voltallig optreden en werden de Brabançonne, het Partizanenlied en de Europese hymne niet gespeeld. Het was een geslaagde herdenking en bij deze een welgemeende dank aan de meer dan 200 aanwezigen onder wie 30 vaandeldragers om het barslechte weer te trotseren. Met de “Last Post”, gespeeld door de aanwezige muzikanten, eindigde deze herdenking.

Toespraak gastspreker Ellen De Soete

Mijn naam is Ellen De Soete en ik ben een kind van het verzet.

Mama, papa, grootvader en oom waren politieke gevangenen.

Mijn familie werd verraden door een collaborateur die in de verzetslijn infiltreerde. De hele groep werd verraden en opgepakt. Velen van hen hebben het niet overleefd, net zoals mijn oom, Albert Serreyn, commandant bij het Belgisch Partizanenleger, die te Oostakker, bij Gent, werd gefusilleerd.

Mijn mama, Bertha, en grootvader Frans Serreyn hebben de gruwel overleefd.

En daar ligt de link tussen mijn familiaal verhaal en Meensel-Kiezegeg.

Ze hebben “het geluk” gehad, net zoals 13 mensen uit Meensel-Kiezegeg, om op de “spooktrein” terecht te zijn gekomen.

Eén van die 13 was de oud-voorzitter van de NCPGR : Jozef Craeninckx, oom van Vital Craeninckx.

Net zoals Vital zet ik me al jaren in voor de NCPGR uit diep respect voor alle politieke gevangenen en rechthebbenden.

Als kind, puber, jong volwassene ging ik mee met mijn vader naar herdenkingen, eerlijk op die leeftijd boeide dit me niet. Ik kreeg ook niet veel uitleg en rond de tijd van de herdenking te Oostakker, altijd op Moederdag, was mijn moeder niet te genieten.

Wist ik veel dat mijn mama nog altijd gebukt liep onder de trauma's die ze had opgelopen onder de wrede bikkelharde ondervragingen en martelingen van de gestapo. Ook het feit dat ze stotterde en doof was op een oor, gevolgen van de vele slagen, stelde ik me geen vragen rond.

Ik wist dat ze in het verzet zat, kende het verzetsverhaal maar wat haar persoonlijk was overkomen wist ik niet. Als 18-jarige heb ik ooit gepoogd om uitleg te krijgen van haar maar ik botste op een muur van stilzwijgen.

Meer dan 70 jaar heeft ze gezwegen...

Pas op het einde van haar leven, toen ze palliatief was vertelde ze in detail wat haar was overkomen in gevangenschap. Ik kan het nog altijd niet plaatsen...

19 jaar, naakt in een zwarte cel, gemarteld worden en toch geen namen zeggen of informatie geven...

Ik kan daar nu nog 's nachts van wakker liggen en me afvragen : Zou ik de moed hebben om te zwijgen als je je ribben voelt kraken ? Verraden en aangepakt worden door "eigen" volk, hoe ga je daar mee om ? Om ondanks voor vrees van eigen leven, de moed en de kracht te hebben om door te zetten. Ermee moeten leven dat je broer als vergeldingsactie, door een aanval op een Duitse officier, zonder pardon werd afgemaakt en in een massagraf terecht kwam..., het verlies van familieleden en kameraden in de kampen...

Mama zei me dat ze vandaag heel wat gelijkenissen met de jaren 30 zag, o.a. toen waren vooral joden de zondebok, nu zijn het mensen van kleur.

Ondertussen wordt het extreemrechts gedachtengoed beetje per beetje genormaliseerd en belanden we in een onverdraagzame maatschappij die voor een verdeel en heers situatie zorgt en we weten allen waartoe dit leidt...

Ze wees me er dan heel hard op dat we waakzaam moeten zijn, en er alles aan moeten doen opdat de geschiedenis, zoals ook deze van Meensel-Kiezegem, zich niet herhaalt.

Ik heb haar op het einde van haar leven beloofd dat ik me ging inzetten voor de NCPGR, om haar verhaal te vertellen...

Ik werd gevraagd om mee te werken aan de Canvas-reeks "Kinderen van het verzet" en daar leerde ik andere "kinderen van..." kennen.

Wat enorm opviel was dat veel van hun ouders lang hebben gezwegen of zelf nooit iets hebben gezegd.

Na lezen van opiniestukken o.a. door Rector Vangoethem, stelde ik me meer en meer vragen :

- Waarom geen 8mei meer?
Waarom weten zoveel jonge mensen niet wat er toen is gebeurd ?
Waarom reageren mensen niet op de extreme verrechtsing in ons land ?

8 mei einde WO2, V-dag, nazi-Duitsland capituleert, de overwinning op het toenmalige fascisme.

Deze Vrijheid leidt naar de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

Waarom is dit geen feestdag ???

vervolg op blz. 8

Toen in 1974 de toenmalige regering 8 mei als feestdag afschafte onder de noemer “besparingen” ging een belangrijk stuk geschiedenis de vergeetput in. De waarschuwing voor het onfrisse collaboratieverleden werd opgeborgen. Eigenlijk slaagden ze in hun opzet. Twee generaties later, weet het merendeel van de bevolking niet meer voor wat 8 mei staat, dat er 45 000 verzetsmensen in kampen terecht kwamen en er meer dan 15 000 onder hen hun leven lieten door marteling, ontbering of executie. Dat daarbij nog eens vele onschuldige slachtoffers vielen door verraad, collaboratie en vergeldingsacties zoals in Meensel-Kiezegem.

Het is belangrijk dat organisaties zoals NCPGR, NSB en andere Vaderlandslievende organisaties blijven bestaan, dat de herdenkingen doorgaan. Dit kan perfect met nieuwe initiatieven samen om het verleden terug op de kaart te zetten.

Vorig jaar ben ik de 8meicoalitie gestart recht vanuit mijn hart, een organisatie van vakbonden, middenveldorganisaties zoals Liga van de Mensenrechten, mensen uit Kunst en cultuur, de Academische wereld en Vaderlandslievende verenigingen, met 3 doelen voor ogen:

- 8 mei een feestdag
- Herinneringseducatie
- Neen tegen extreemrechts

Vorig jaar was er een eerste herdenking aan het Fort van Breendonk met 700 mensen, dit jaar waren we met meer dan 1 500. Wat hartverwarmend is, is dat veel jonge mensen op eigen initiatief deelnemen.

In samenwerking met Tom Lanoye is “Vrij op 8mei” geboren, het culturele gedeelte waardoor dit jaar op 27 plaatsen in Vlaanderen simultaan teksten en muziek werd gebracht op 8 mei.

In samenwerking met “Helden van het verzet” van Dany Neudt werd 48 uur lang 8 000 namen van verzetsmensen met hun korte biografie voorgelezen te Breendonk.

Overal worden struikelstenen gelegd...

Dit is waar het nu eenmaal om gaat, initiatieven die mensen samenbrengen, om mensen hun verleden te leren kennen, de verhalen door te geven, om de geschiedenis te begrijpen, om waakzaam en kritisch te blijven.

Hier in Meensel-Kiezegem herdenken we de verbijsterende vergeldingsactie van onschuldige mensen.

Een buitengewoon droevig bewijs van waar vijandschap tussen mensen naar toe kan leiden. Wat hier gebeurd is, is niet te bevatten, en is jammer genoeg de keiharde realiteit geweest voor deze gezinnen, voor dit dorp. Nooit maar dan nooit mogen de namen van deze slachtoffers vergeten worden.

Laten we daarom vanuit dit intriest gegeven een boodschap van hoop koppelen, een boodschap van verbinding tussen mensen, dat we elkaar de hand reiken en samenwerken.

Laten we er alles aan doen om onze democratie te bewaren en laat haat tussen mensen niet de bovenhand krijgen zodat we een leefbare en warme wereld aan onze kinderen en kleinkinderen kunnen doorgeven.

Ellen De Soete
Initiatiefnemer 8meicoalitie
Secretaris NCPGR West-Vlaanderen

In de Sint Pieterkerk van Kiezegem waren alle stoelen bezet

Kleurrijke bloemenpracht ondanks de regen aan het monument in Kiezegem

Drie broers, oorlogswezen, Freddy, Oktaaf en Jef Duerinckx leggen bloemen neer in Meensel namens N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem'44

Natalie Devos en Tom Lemmens lezen de namen voor van de slachtoffers

Diaken Luc Claeys gaat voor in de herdenkingsviering

Burgemeester R. Beeken en raadslid van Bekkevoort mevr. Mia Peeters leggen bloemen neer aan het monument in Kiezegem.

24ste Neuengamme - Herdenkingsreis

Donderdag 24 augustus 2023

Het vertrek kon niet stieter zijn. De startreputatie van deze trip is legendarisch. We waren met Michel en zijn Violettaar, na het oppikken van de Bekkevoortenaars, richting Leopoldsborg getrokken. Na het welkom van voorzitter Vital Craeninckx, de verdeling van de reisbrochure door neo-medewerker Dries Keustermans, was deze verkenningstour voor echt begonnen.

Aan het nieuwe belevingsmuseum "Liberation Garden" stopten we even om de start toe te lichten van de operatie "Market Garden". De Limburgers waren nog niet wakker en we hebben hen beloofd later deze super-interessante tentoonstellingsplaats te komen verkennen. Voor onze reis is dit interessant omdat de start van het Brits-Ierse luik van de grondtroepen van het 30ste Britse korps van Luitenant-Generaal Sir Brian Horrocks hier plaats vond. We refereerden ook even naar de slag om Hechtel en reden richting Valkenburg verder naar Eindhoven en Grave. Onze Operatie Market Garden vertraagt aan de Thompsonbrug te Grave.

Thompsonbrug te Grave

Deze kleurrijke brug kreeg die naam daar luitenant John S. Thompson met zijn peloton van de 82ste Luchtlandingsdivisie (generaal Gavin) door hun tactiek, moed en inzet de doorgang naar Nijmegen en Arnhem veilig stelden.

Na Grave en de Maas richting Nijmegen waar de Waalbrug ook door de 82ste LLD werd veroverd samen met één van de vier bruggen over het Maas-Waal-kanaal. (Deze divisie was het die later ook het KZ Wöbbelin bevrijdde). Arnhem en de John Frost-brug over de Rijn was de volgende halte waar we het nieuwe infocentrum aan de Rijnkade “Airborne Museum at the Bridge” bewonderden.

John Frostbrug Arnhem

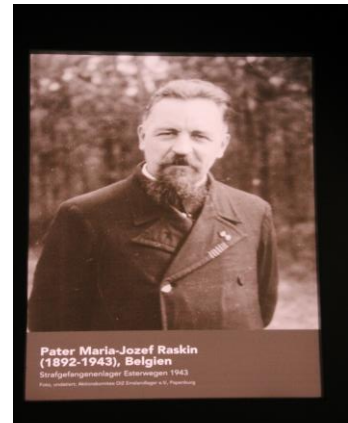

De John Frostbrug in de hoofdplaats van Gelderland blijkt de brug te ver zijn. In verschillende documentaires en ook in de film “A Bridge too far” wordt duidelijk gemaakt hoeveel fouten men kan maken en alzo de oorlog met een half jaar verlengen. Ook vooral door het onderschatten van de vijand, prestigewedloop van generaals en aanverwanten en het verkeerd inschatten van de terreinen en de toegankelijkheid. Alhoewel in het Hageland hoopvol deze operatie werd gevolgd, de ontgoocheling was des te groter. Over Meensel-Kiezegem vloog een massa trekvliegtuigen met gevulde zwevers richting de Rijn. In Kraasbeek aan het tramdepot (O.L.Vr.Tielt) was er nog één zwever gelost en na schooltijd renden velen naar daar om deze te bekijken. Hij was echter al leeg.

We bezochten daarna **Esterwegen**, één van de vijftien Nacht-Und-Nebel kampen.

In Meppen-Versen is de begraafplaats van het KZ. In het kamp van Versen kwamen onze dorpsgenoten Daniël Debrier, Jozef en Oktaaf Natens, Frans Pasteyns en Romain Morren om. (De lichamen van Daniël, Jozef, Oktaaf en Frans werden in 1953 gerepatrieerd en op het oorlogskerkhof te Meensel herbegraven)

Vandaag bezochten we het voormalig kamp van Esterwegen in twee groepen. Eén groep kan het gebouw binnen verkennen met onze eigen gids Oktaaf. Hier konden we een overzicht krijgen van de geschiedenis van de Emslandkampen en van het ontstaan van het beroemde “Moorsoldaten”-lied. Bij het zoeken naar bekende figuren aan de enorme fotowand* ontdekten we o.a. Paul Baeten en Julien Vandendriessche.

Ook kregen we speciale informatie over **pater Raskin**: Tijdens de Tweede Wereldoorlog was pater Raskin uit Aarschot legeraalmoezenier in de Belgische rangen. Hij werd persoonlijk raadgever van Leopold III. Ondertussen was hij ook leraar te Scheut, richtte het Chinese museum in, deed aan schilderkunst, boetseren, fotografie en maakte kaarten van China. Hij richtte een verzetsgroep op: Leopold Vindictive 200. Met zijn kennis van de radiografie luisterde hij o.a. gesprekken van de Duitsers af. Legendarisch zijn de postduiven naar Engeland met een klein kokertje aan het pootje waarin 3 meter flinterdun papier met zeer gedetailleerde schetsen van de vijandelijke linies en tot 5 000 woorden aan uitleg.

Op 1 mei 1942 werd hij verklikt door een man verkleed als bedelaar en door de Gestapo gearresteerd. Ooggetuigenissen over pater Raskin in de gevangenis zijn ontroerend: "een ontwikkeld man, opbeurend, welsprekend, een steun en een voorbeeld". In barak 4 van het kamp Esterwegen werd elke avond gezongen, Chinese verhalen verteld, gebeden en gebiecht. Op 31 augustus 1943 stond hij voor het Opperste Volksgericht. De slotzin van zijn verdediging: **"Im Gewissen und vor Gott habe ich meine Pflicht getan."** Een dag later werd hij zevenmaal ter dood veroordeeld voor zijn "fanatiek Duitsvijandige gezindheid". Op 18 oktober 1943 werd hij om 18:43 uur te Dortmund onthoofd met de guillotine. Raskin heeft een standbeeld te Aarschot en een plein in Papenburg werd naar hem genoemd. Brigitte Raskin, geschiedkundige, schrijfster en nicht van pater Raskin, schreef de roman "De eeuw van de ekster" over o.a. deze geschiedenis. Zijn graf bevindt zich in Stevoort.

Groep twee ging eerst naar buiten en kreeg een duidelijke uitleg van Lea, een gedreven Esterwegen-gids. Op de plek van de huidige gedenkplaats bouwde het Duitse Rijk in de zomer van 1933 het concentratiekamp Esterwegen om politieke gevangenen onder te brengen. Tot de bekendste gevangenen in Esterwegen behoort Carl von Ossietzky, drager van de Nobelprijs voor de Vrede van 1935. Tussen 1937 en 1945 was kamp Esterwegen een strafgevangenenkamp van de Duitse justitie. Hier en in verschillende andere kampen zaten tijdens de Tweede Wereldoorlog Duitse soldaten gevangen die waren veroordeeld door krijgsraden van de Wehrmacht.

In een deel van kamp Esterwegen ("Lager Süd") waren verzetsstrijders uit verschillende West-Europese landen opgesloten, de zogeheten "Nacht-und-Nebel-Gefangene". Kamp Esterwegen is nu een Europese gedenkplaats, die de herinnering aan alle 15 Emslandkampen en hun slachtoffers levend houdt. Het geldt als symbool tegen dictatuur, gewelddadige politiek en terreur, tegen nationalisme en racisme. Het roept op tot betrokkenheid bij mensenrechten, de rechtsstaat en de democratie. In het informatiecentrum worden tegenwoordig tentoonstellingen en lezingen gehouden en bevinden zich een bibliotheek, een archief en ook een cafetaria. Daarbij wordt gebruik gemaakt van twee in de jaren '70 gebouwde opslagloodsen van het voormalige Bundeswehrdepot. Na dit bezoek zullen we ons zeker de woorden van Carl von Ossietzky herinneren. Tijdens zijn gevangenschap in het concentratiekamp Esterwegen schreef Nobelprijswinnaar voor de Vrede (1935) : **"Of we het overleven is niet zeker en ook niet het belangrijkste. Maar hoe mensen later over ons zullen denken, is net zo belangrijk als dat ze aan ons zullen denken."**

Dan ging onze reis verder naar Bremen en het hotel “Schüttinger” . In het Brouwerijcafé wacht ons een avondmaal met Aardappelsoep, Gegrilde kip met frietjes en een IJsje met rode vruchten.

Het was een eerste zware dag en enkele moedige toeristen gingen nog even Bremen verkennen: een prachtig centrum en het verhaal van de Bremer Stadsmuzikanten was niet ver weg. Op de Marktplatze bewonderden we toch nog het Bremense Parlementsgebouw, Sint-Pieters Domkerk, het Bismarck monument (Otto von.. de ijzeren kanselier , medestichter van het Duitse keizerrijk) het stadhuis en de vier musici (E-H-K-H). - Dan was het hoog tijd om te rusten: kwestie van klaar te staan voor een gevulde vrijdag.

Vrijdag 25 augustus 2023

Schützenhof is een kleiner KZ, waar we enkele jaren geleden een herinnering plaatsten op de muur naast de algemene internationale tekst . Het was vooral door onze vriend wijlen Raimund Gaebelein dat we hier terecht kwamen. Hij was de grote stimulans voor de samenwerking in Bremen en met de Anti-Fascisten. Onze vrienden van Antifa stonden ons dan ook op te wachten aan dat voormalig subkamp van Neuengamme in Bremen. (één van de elf Bremense KZ's). Tom Devos gaf deskundige uitleg en Isabelle bracht ontroerend een toepasselijk gedicht van ons aller Ina Stabergh.

Jos Lemmens legt bloemen aan de gedenkplaat in Schützenhof

Isabelle Wierinckx brengt een gedicht van Ina Stabergh

Uit ons dorp kwamen hier Reynders Emiel, Van Hellemont Guillaume, Janssens Octaaf, Van Goidsenhoven Edward, Janssens René en Hendrickx Richard in erbarmelijke omstandigheden om. Op die aparte herdenkingsplaat staan ze vermeld en zullen we ze daar ook telkens weer gedenken. Ze werden in het massagraf op **Österholzerfriedhof** begraven. Dat werd dan ook onze volgende bezoekplaats. De begraafplaats Österholz is niet alleen de grootste, maar ook een van de belangrijkste begraafplaatsen in Bremen. Door de bijzondere opzet van de verhoogde grafvelden, die zijn omzoomd met taxushagen, lijkt de begraafplaats Österholz meer op een park. Op het 80 ha grote Österholzerkerkhof met zijn 120 000 graven staan ook de namen uit ons dorp in de schuine grafstenen gebeiteld. Viviane Cauwbergs en Regine (namens de Antifa Bremen) legden er bloemen neer terwijl Peter Van Roelen een treffend gedicht bracht. We besloten deze ceremonie met de “Europese Hymne” om nogmaals onze saamhorigheid met de vrienden uit Bremen te benadrukken.

Peter Van Roelen leest een treffend gedicht op Österholzerkerkhof

Bloemenhulde door Viviane en Regine

Dan via Zeven en de Griekse Stavros (die ons voorzag van de nodige versterking, vast en vloeibaar) bereikten we het **KZ. Sandbostel**. Dit is een omstreden kamp, dat men ooit wilde in de doofpot stoppen. Dank zij stagiair Wiebke werden we perfect rondgeleid. Stalag XB Sandbostel was een krijgsgevangenen- en concentratiekamp dat tussen 1939 en 1945 meer dan een miljoen krijgsgevangenen (vooral Russen die nog slechter werden behandeld dan de anderen) moest bewaken. Zo'n 50 000 gevangenen stierven in het kamp van honger, moord door de SS-bewakers of aan een of andere besmettelijke ziekte. Het kamp werd in 1945 bevrijd door Britse troepen. Het werd ook als doorgangskamp gebruikt bij de dodenmarsen naar de Oostzee. Van bij ons verbleef hier o.a. Frans Trompet (één van de weinige weergekeerden).

Houten barak in kamp Sandbostel

Dank zij “Rappe Michel” konden we vandaag al rustig over de Kohlbrandbrücke rijden en door de deskundige uitleg van Caroline Colebunders was het echt panoramisch genieten van het Hamburgse uitzicht. We slingerden over de reusachtige haven en de fototoestellen klikten onophoudelijk om de skyline van de Hanzestad in beeld te brengen.

In Bergedorf beleefden we in het Schweinske in slow motion met de (niet) nodige pauzes ons avondmaal. Na het avondgesprek in de bar en zoeken naar de ontsnapte smartphone van Viviane C. was de rust in het H4 Hotel voor iedereen broodnodig.

Zaterdag 26 augustus 2023

De Neuengammedag met onze vaste gids en vriend Andreas Lappöhn is voor ons nog altijd de voornaamste periode van deze reis. Samen met zijn vrouwtje Birgit stond “onze Andreas” ons al op te wachten. In de Herdenkingshal, (de zwarte doos,) werden vooral de nieuwe deelnemers met het tolkwerk van Tom ingelicht over de lange lijsten van slachtoffers. Vragen zoals : Bepaalde lijsten zijn extra lang- Waarom? gaven blijk van een doorgevoerde aandacht voor de uitleg. Daarna ging het langs de landensteinen van o.a. België en Canada naar het beeld van de ‘Gevallen Gevangene’ van Françoise Salmon (deze Franse beeldhouwster werd als Weerstander gedeporteerd naar Auschwitz en Ravensbrück.)

De enorme zuil die symbool staat voor de schoorsteen van het crematorium is ook een vaste stopplaats. Na de gevoelsvolle voordracht door An Mertens van Ina's poëzie “Ik kwam terug” gingen we verder naar het stukje Meensel-Kiezegem in het KZ Neuengamme.

Gevoelsvol voorgedragen gedicht van Ina Stabergh “Ik Kwam terug” door kunstenaressen-reisgenote An Mertens aan de grote zuil en het beeld van de Gevallen gevangene in Neuengamme

Als de historische Belgische driekleur (de eerste die bij de bevrijding in Meensel-Kiezegem werd uitgehangen) boven ons beeld gehesen was door de aanwezige oorlogswezen Jos Lemmens en Oktaaf Duerinckx, hield voorzitter Vital Craeninckx een beklijvende toespraak (zie verder in deze NB blz. 18-19) en vertolkte Oscar Lauwens het gedicht van Ina "De Wanhoop van Meensel-Kiezegem". Na de bloemenhulde nemen we de tijd voor een fotosessie met een algemene foto (zie voorpagina in deze NB) en de verschillende families en groepen. Na bezoek aan de grootse gebouwen van de 'Klinkerwerken' met Andreas en Tom, was er niet alleen het havenwater maar ook het hemelwater en werd de tocht ijlings verder gezet langs de SS-garages- Gestapotentoonstelling en het hoofdgebouw.

Daar we het smakelijke buffet ter plaatse opgediend kregen bleef er wat meer tijd over om nog de boekenshop, de kleiputten en het commandantenhuis te verkennen. Ook aan de Walther Werken hebben we meer aandacht kunnen besteden. Bij de kampgevangenis/geïmproviseerde gaskamer werd een stevige doordringende uitleg gegeven.

Tot slot verzamelden we aan het voormalig crematorium waar ons bezoek werd afgesloten met het dodenappél, ontroerend gebracht door Els en Marlies Vuchelen (Zus Betty, een reizigster van het eerste uur, kon er spijtig door omstandigheden niet bij zijn. Maar zij was, evenals vader Foenke-zaliger, in onze gedachten). De familie Cauwbergs bracht traditioneel een sobere doorvoelde eerbetuiging aan de overleden familieleden.

Zij gingen voor de eerste maal mee op herdenkingsreis:

Foto aan het beeld "de wanhoop van Meensel-Kiezegem".

*Pakkend dodenappél aan het crematorium door de zussen Els en Marlies Vuchelen.
Vlaggenhulde door vaandrighs Tom Lemmens en Dries Keustermans.*

Aan de beestenwagon riepen we even de angstaanjagende gevoelens op van een deportatie door samen in de betonnen voetafdrukken te gaan staan en zo een idee te krijgen van de verschrikkelijke dagenlange ervaring van onze dorpsgenoten, die 79 jaar geleden, zo drie dagen opeengeperst werden, zonder eten of drinken.

Hamburgdeskundige Caroline Colenbunders toonde weer dat zij een topper is in het gidswerk. Deze maal verkenden we te voet het nieuwste deel van deze Hanzestad Hafencity. Zij stippelde deze maal een verkenning uit van dichtbij: “Hamburg Close”. Van aan het “scheve kantineke” via o.a. Speicherstadt en de majestueuse Elbfilharmonie ging het dan naar de Blockbraustube. De typisch Hamburgse kost smaakte en de Reeperbaanwandeling, die voorzien was, werd door het fenomenale aantal bezoekers vervangen door SightSeeing-tour, zodat we toch een idee kregen van deze topamusementcity van Europa.

Zondag 27 augustus 2023

Een stevig ontbijt was wel nodig om deze vierde dag intens te kunnen beleven.. De eerste stopplaats was het Brits militaire kerkhof van Becklingen. Deze locatie werd gekozen vanwege de ligging op een heuvel met uitzicht op de Lüneburger Heide. Hier was het ook dat op 4 mei 1945 veldmaarschalk Montgomery de Duitse overgave van admiraal Dönitz aanvaardde. We merkten er op dat de vorm van de zerken verschillend is van land tot land. Er zijn niet alleen Britse, maar ook Canadese, Australische, Nieuw-Zeelandse, Zuid-Afrikaanse, Griekse, Poolse, Russische, Joegoslavische zerken. Er bevinden zich 2297 graven die perfect worden onderhouden door de Commonwealth War Graves Commission.

*Het indrukwekkende
militaire kerkhof
van Becklingen*

Enkele kilometers verder is er het immense kamp van Bergen-Belsen. We wandelden doorheen de voormalige kampsite naar de grote herdenkingsmuur. “Patria Belgia Memory” liet er de tekst in steen beitelen: “Het zwaarst geschut en ’t best geweer kan op ’t slagveld voordeel geven, hier hielp geen kracht van wapens meer geen strijd hier leed een volk voor ’t leven.” Na de uitleg over het kamp en de gevoelsvolle reflectie in het bezinningsoord brachten we even hulde aan de grafsteen van Anne en Margot Frank.

Aan de zerk van de gezusters Frank Margot en Anne bracht de jongste medereiziger en vaandrig Dries Keustermans een eerbetoon aan alle jongeren die slachtoffer werden van het Nazisme. Carina Van Goidsenhoven droeg op gevoelige wijze het gedicht "Bergen-Belsen" van Ina Stabergh voor.

Carine bracht het gedicht 'Bergen-Belsen' van Ina Stabergh, waarna de bloemen werden neergelegd door de jongste medereiziger Dries Keustermans. Voor hem was het ook de eerste herdenkingsreis. Hij kweet zich ook perfect van zijn taak, ook als vaandrig en verdeler van de informatiekraantjes. Het museumbezoek blijft stevig binnenkomen, of het nu je tiende of eerste keer is. In dit KZ Bergen-Belsen vonden er meer dan 70 000 van de 120 000 gevangenen de dood. Dit kamp was een van de grotere concentratiekampen in Duitsland gelegen aan de Lüneburger Heide.

Anne Frank en haar zuster Margot, die waren overgebracht uit Auschwitz II, bevonden zich onder de slachtoffers. Zij stierven tussen eind februari en begin maart 1945 aan vlektyfus. Ook de Belgische minister Arthur Vanderpoorten (1884-1945) stierf hier. De Nederlandse journalist Ischa Meijer overleefde als 2-jarig kind tezamen met zijn ouders de internering in Bergen-Belsen. Van ons dorp overleden hier Jef Pittomvils (oom van Eddy Merckx) en ook Hendrickx (Louis of zoon Adolf?). Volgens sommige bronnen zou ook de Canadese piloot Blenkinsop hier omgekomen zijn.

Bij de bevrijding van Bergen-Belsen door de Britten op 15 april 1945 troffen zij massagraven en duizenden onbegraven lichamen aan, naast ongeveer 60 000 overlevenden, waarvan er nog ongeveer 14 000 bezweken in de loop van de daaropvolgende dagen en weken, onder meer aan de gevolgen van ondervoeding en uitdroging. Het kamp Bergen-Belsen werd na de bevrijding met de grond gelijk gemaakt en afgebrand, vanwege het zeer hoge risico van besmetting met tyfus en luizen. Daardoor ziet het terrein van het voormalige kamp uit als een parkachtige site gemaakt met taluds en symbolische graven. De taluds staan voor de massagraven en de individuele graven zijn monumenten voor de daarop genoemde vermoorde personen. Aan de taluds staan enkel de enorme getallen van het aantal slachtoffers. In het museumcafé aan de ingang van het grote gebouw bestelden we Chili Con Carne en Fruitsalade bij Frau Kuhn en konden de verplaatsing naar Porta-Westfalica met nieuwe energie ondernemen.

We trachten elk jaar een nog niet bezochte plaats te verkennen . Dat werd deze maal dus Porta Westfalica waar we onder begeleiding van gids en duivel-doet-al Thomas Lange een stevige bergwandeling maken rondom het voormalige concentratiekamp aan Hotel Kaiserhof. Zo komen we meer te weten over de leefomstandigheden van dorpsgenoot Jef Claes die in deze omgeving verbleef.

Met een tussenstop bereikten we Meensel-Kiezegem terug. Ondertussen hadden Reisleader Tom en Reisgids Oktaaf de plannen al klaar voor de 25ste reis in 2024.

Toespraak van Vital Craeninckx aan het beeld “De wanhoop van Meensel-Kiezegem” in Neuengamme.

Sehr geehrter Herr Andreas und Herr Alexandre,

Beste medereizigers,

“Het was nog maar begin oktober toen de eerste doden vielen in ons konvooi, ze waren afkomstig uit Meensel-Kiezegem. Het waren boeren die thuis nog veel te eten hadden en het hongerregime niet overleefden. Ze stierven de eerste drie maanden als vliegen. Andere jongens kregen heimwee naar huis en wie dit niet kon overwinnen was reddeloos verloren. Men trachtte zo’n jongen wel zoveel mogelijk op te vangen, dat lukte soms, maar soms kwam ook de fatale ineenstorting. De ongelukkigen liepen dan in een ogenblik van onoplettendheid ’s avonds in het donker naar de omheining en werden door de stroom neergebliksemd...”

Tot hier een alinea op pagina 85 uit het boek “Ik was 20 in 1944” van Raymond Van Pée, geboren in 1924 in Mechelen en die als verzetsman bij het Geheim Leger op 31 juli 1944 samen met zijn broer Robert door SS’ers werd opgepakt en de concentratiekampen Neuengamme, Blumenthal, Schützenhof en de dodenmarsen tot en met de cap arcona overleefde. Zijn kampnummer was **44989**.

Dit jaar is het 79 jaar geleden dat Meensel-Kiezegem het slachtoffer werd van terreur en vergelding. Wat destijds gebeurde tartte alle verbeelding. Ongelooflijk hoe een regime zo beestachtig kon omgaan met mensen.

In de periode 1940 - 1945 heeft de Belgische bevolking zowel fysisch als mentaal zwaar geleden onder de Duitse bezetter. Een periode van dood en vernieling, angst en vrees, racisme en dictatuur, collaboratie en verraad, bedrieglijke propaganda. Dit alles is kenmerkend voor een ultrarechtse of totalitaire staat.

Wanneer men een concentratiekamp bezoekt slaat de brutaliteit van het naziregime je recht in het gelaat. Slechts enkelen onder ons hebben dit nog lijfelijk meegemaakt. De herinnering hieraan levend houden is zeer belangrijk.

Vrede en vrijheid vinden wij reeds decennia lang als vanzelfsprekend. De oorlog in Oekraïne leert ons dat die vrede en vrijheid NIET zo vanzelfsprekend zijn en moeten beschermd en gekoesterd worden. Wat nu in Oekraïne gebeurt doet ons automatisch terugdenken aan de barbaarsheden van het naziregime. Oude en nieuwe nazi’s duiken onder ons op. Soms openlijk, soms als dieven in de nacht of onder het duivelsmasker van een democratische partij. Ze bekladden als toen de muren en straten van Europa met hun leuzen, dromen van geweld, preken geweld en plegen geweld. Ze speculeren bij hun medeburgers op de angst voor het eigen bestaan en vergrijpen zich, net als in de jaren van de bezetting aan minderheidsgroepen die in hun ogen verachtelijk en gevaarlijk zijn. En ik noem bij naam de extreem-rechtse beweging “White power” die in juni 2020 slogans als “Vuile bruine apen, verlaat ons land” en “Hitler kom terug aub” schilderden op tal van muren en bushokjes in de Limburgse gemeenten Tongeren, Bilzen en Lanaken.

We mogen onszelf niets wijsmaken door als we vandaag over fascisme of neofascisme praten, alleen maar te denken aan fanatieke heethoofden, losgeslagen jongeren die uit zijn op vernieling en geweld. De bacillen van het kwaad dat fascisme heet, dwarrelen als echte ziektekiemen rond waar ze willen: in huizen en straten, in trams en bussen, in scholen en discotheken, in een lachend vertelde grap of een politiek debat.

Kijken we naar de radicaal-rechtse golf die Europa overspoelt. Sociale media is het uitverkoren terrein voor extreem rechts en extreem Vlaams- nationalisten om onwaarheden te verkondigen. Wij horen veelvuldig de slogan <<België is op>>. Alsof ons land waardeloos is zonder verleden noch toekomst, terwijl wij dat verleden moeten koesteren. Ons land overleefde 2 wereldoorlogen, bouwde mee aan een verenigd Europa, bezit een onnoemelijk rijk cultuurpatrimonium, een uitstekende gezondheidszorg en is in vele sporten toonaangevend. Toch niet slecht voor een land dat zagezegd <<op>> is.

“Waarom ? O, waarom zijn de mensen zo gek ?” schreef een meisje, een kind nog, uit Amsterdam in haar dagboek. Zelf zit ze in de val. Anne Frank. Een maand later slaat die val dicht en binnen een jaar is ze dood. Vermoord. Begraven op een onbekende plek in Bergen-Belsen.

Door het schrijven van haar dagboek, waarin ze de wereld verkent, de relaties tussen mensen in het groot en het klein onderzoekt en verbijsterd reageert op de waanzin van vervolging en geweld, is Anne Frank de verpersoonlijking geworden van de miljoenen anonieme mannen, vrouwen en kinderen die het slachtoffer werden van een systeem dat op vernietiging uit was. “Ik zie hoe de wereld langzaam steeds meer in een woestijn herschapen wordt, “ schrijft ze, twintig dagen voor ze door haar moordenaars wordt opgehaald, “ ik hoor steeds harder de aanrollende donder die ook ons zal doden”. Het korte levensverhaal van Anne Frank toont aan hoe zo’n proces gaan kan dat van het kleine vooroordeel leidt tot massamoord.

Tenslotte wil ik nogmaals Raymond Van Pée, citeren. Als nawoord in zijn boek schrijft hij o.a. het volgende:

“Als ik zo die lijst van onze dierbare doden overloop, dan moet ik vaststellen dat een aantal van deze jonge mannen aan de leiding stonden van een katholieke jeugdbeweging, van de scouts, de studenten en de arbeidersjeugd. In de oorlogsjaren hebben ze zich volledig ingezet voor hun ideaal, de vrijheid van het Vaderland.

Hun devies luidde: waarom ik met Van Maerlant juich en voor geen vreemden buig. Ook in het concentratiekamp bleef dit onze leuze. Wij hadden allen ons Vlaanderen lief, maar toch wilden we leven in een België, waar Walen en Vlamingen broederlijk naast mekaar konden leven en werken. Dat hebben wij bewezen in het verzet en in het concentratiekamp. Wij gingen samen door de hel als echte broeders. Daar hebben onze vrienden hun leven voor gegeven. Opdat wij samen met onze kinderen zouden kunnen leven in een vrij land zonder slavernij en racisme. We wilden een betere wereld opbouwen, dat was ons ideaal en droom. Laten wij allen samenwerken om deze droom waar te maken, zo is hun offer niet tevergeefs geweest.” Einde citaat.

Traditioneel brengen we hier ook de overledenen van onze vereniging in herinnering sedert vorige herdenkingsreis in augustus 2022:

Peeters Joseph uit Geetbets

Coekaerts Gaby uit Tielt-Winge

Rikelynck Jeannine uit Lanklaar

Pardon Mariette uit Laar-Landen

Janssens Romaine, echtgenote van ere-voorzitter Guido Hendrickx uit Meensel-Kiezegem

Ik dank u voor het luisteren.

Woorden van dank

Voor de makers van de Herdenkingsreizen is het natuurlijk altijd een opsteker als er zo een positieve reacties komen. Het is de voornaamste stimulans om op de ingeslagen weg verder te gaan. Langs deze weg willen we dan ook Dirk (Baro) en Eveline (Crabé) danken voor hun 5de gazetteke. Ook de reactie van een andere nieuwe deelnemer deed enorm veel plezier. Dank je Marlies (Vuchelen) voor de waardering.

Tom en Oktaaf

.....

Dag Tom en Oktaaf,

Ik wil jullie via deze weg nog bedanken voor de vier-daagse herdenkingsreis.

Ik was diep onder de indruk.

Zondag viel me het woord verbinding te binnen en dat omschrijft voor mij de hele reis.

Jullie beiden die over de generaties heen samen werken om de reis te organiseren, het viel me op dat jullie in al die jaren ook een sterk netwerk hebben in Noord-Duitsland. Mensen die staan te wachten om ons te ontvangen, informatie die uitgewisseld wordt. Ik heb er met bewondering naar staan kijken, ieder met een andere geschiedenis, andere achtergrond maar de handen schuddend en mekaars werk respecterend.

In Bergen-Belsen werd onmiddellijk aangehaald om de verbinding te gaan zoeken met het graf in Zuttendaal. Allemaal kleine steentjes die dingen in beweging brengen. Heel mooi om te zien hoe jullie dat oppikken en mee aan de slag gaan.

En de magie van de groep, ieder met zijn eigen redenen om mee te gaan, ieder met zijn eigen geschiedenis. Maar gesprekken ontstonden over verschillende generaties. Ontroerend om te zien dat sommigen zich open stelden en wilden luisteren naar het verhaal van de ander, zonder oordeel, gewoon als mens tot mens. Ik heb heel veel fijne gesprekken gehad.

Maar ook veel gelachen en plezier gemaakt.

En soms was ik in de war, omdat er soms ook schoonheid te zien was ondanks de gruwel die er in de concentratiekampen geweest was. Maar daar ging de natuur de verbinding aan met de plekken waar de gruwel plaats gevonden had. De plekken kregen iets sereen.

En bedank Caroline ook nog van mij. Vaak in stilte, hard aan het werken geweest.

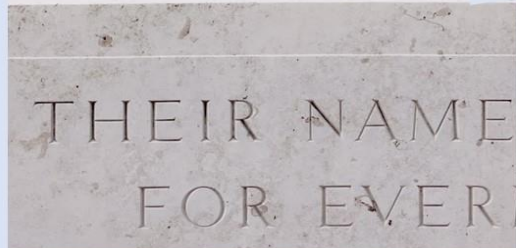
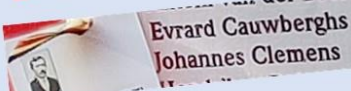
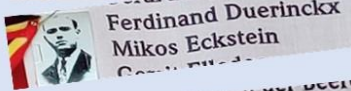
Groetjes

Marlies (Vuchelen)

Het 5de “gazetteke” van de reis, samengesteld door medereizigers Dirk (Baro) en Eveline (Crabé)

Vervolg blz. 22

Bezoek van de kring Reserve Onderofficieren Leuven op 5 juli 2023 aan het museum44

verslag Katrin Duerinckx

Op 5 juli bracht de Kring Reserve Onderofficieren Leuven een bezoek aan Museum 44. Onder leiding van onze gids Freddy Duerinckx werd niet alleen kennisgemaakt met het verhaal van Meensel-Kiezegem in het museum, maar werd nadien ook een bloemenhulde gehouden aan de kapel van het erekerkhof. Voor deze vaderlandslievende vereniging was een bezoek aan het museum gevolgd door een plechtig moment met bloemenhulde zeker een interessante activiteit.

Als regionale groepering van K.N.U.R.O.O. (Koninklijke Nationale Unie van Reserve Onderofficieren van België) heeft deze vereniging tot doel om, buiten iedere politieke, godsdienstige of taalkundige geest, niet alleen de belangen van de Onder-officieren te verdedigen, maar o.a. ook om vriendschapsbetrekkingen te verwezenlijken tussen alle Reserve-Onderofficieren van de strijdkrachten en het contact tussen het leger en de Natie te bevorderen.

Herdenking Hilaire Gemoets op 3 september in Assent en Webbekom

Zondag 3 september 1944. In de euforie en de vreugde net op de dag van de bevrijding van Brussel werd verzetsman **Hilaire Gemoets**, geboren in Assent op 24 januari 1924, in Webbekom bij Diest door de Gestapo aangehouden en gefusilleerd nadat hij zijn eigen graf had moeten delven. Hilaire Gemoets was korpscommandant van de Belgische partizanen en lid van de sabotagegroep 'Groep G'. Vrienden hebben in de nacht van 3 sept. 1944 zijn lichaam opgegraven en op vraag van de pastoor van Assent opgebaard in de dorpskerk tot op de dag van een indrukwekkende begrafenis en een opgemerkte afscheidsrede van de toenmalige burgemeester.

Traditiegetrouw waren wij met een delegatie uit Meensel-Kiezegem aanwezig op de herdenking van Hilaire Gemoets.

Deze foto werd genomen aan het monument van deze verzetsstrijder in Webbekom bij Diest, nabij de plaats waar hij werd gefusilleerd.

Uitnodiging algemene feestvergadering

Zaterdag 28 oktober 2023

NCPGR Meensel-Kiezegem'44 vzw

De bestuursleden van vzw N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem nodigen u uit op de jaarlijkse algemene feestvergadering op zaterdag 28 oktober 2023 om 12.00 uur in Feestzaal "Vogelzang" Leuvensesteenweg 534 3300 Kuntich-Tienen. Aangezien onze vorige gastheer-uitbater in Tiel-Wing de activiteiten heeft beëindigd, hebben we een waardig alternatief gezocht en gevonden. Dit feestmaal biedt de gelegenheid tot een gezellig samenzijn voor al onze leden en sympathisanten.

MENU:

- *Aperitief met bubbels en/of fruitsap - warme hapjes*
- *Zwarte woudham, meloen en mango*
- *Waterkersroomsoep*
- *Rondsgebraad, champignonroomsaus, groentenkrans en kroketten*
- *Dessertvariatie*
- *Koffie*
- *Wijnen en frisdranken*

De deelnamekosten bedragen 'all-in' **58 €** per persoon. Dit bedrag kan betaald worden door overschrijving op rekeningnummer **BE84 7340 3632 1859** en Bic **KREDBEBB** van de vzw N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem'44, Neckerspoelstraat 6, 3391 Meensel-Kiezegem met vermelding volledige naam (namen) en "28 oktober 2023"

Cash betaling ter plaatse is eveneens mogelijk mits tijdige voorafgaande **telefonische** bevestiging van uw aanwezigheid bij penningmeester Jos Lemmens : tel. 016 63 36 11

Alle inschrijvingen dienen te gebeuren uiterlijk vóór maandag 23 oktober 2023.

Met de wens u op de feestvergadering te mogen verwelkomen, groeten wij u vriendelijk en met achting.

Reisweg naar feestzaal Vogelzang:

- Vanuit Sint Joris Wing via de N223 naar Tienen. In Vissenaken aan de basisschool kan je rechts naar Kuntich. Deze baan volgen tot op de grote baan N3 Tienen-Leuven en daar links afslaan. Na een 800 m kom je ter plaatse op de rechterkant. Er is voldoende parking langs de zaal.
- Aan de Aarschotsepoort (Kerk H.Hart) in Tienen richting Leuven via Withuisstraat en Leuvensesteenweg N3 kom je na een 2,5 -tal km aan zaal Vogelzang links voorbij het kruispunt met de Westelijke ring rond Tienen. Parking langs de zaal.